

Gevoegde zaken C-4/95 en C-5/95

F. Stöber en J. M. Piosa Pereira tegen Bundesanstalt für Arbeit

(verzoeken van het Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen
om een prejudiciële beslissing)

„Sociale zekerheid — Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad —
Personele werkingsfeer”

Conclusie van advocaat-generaal A. La Pergola van 6 juni 1996	I - 513
Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 30 januari 1997	I - 531

Samenvatting van het arrest

1. *Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Gezinsbijslagen — Werknemers of zelfstandigen op wie Duitse wettelijke regeling van toepassing is — Zelfstandigen — Begrip in zin van artikel 73 van verordening nr. 1408/71 — Zelfstandigen die verplicht zijn, zich te verzekeren voor ouderdomsrisico*
(Verordeningen van de Raad nr. 1408/71, art. 1, sub a-ii, 73 en Bijlage I, punt I, C, sub b, en nr. 3427/89)

2. *Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Regeling van Lid-Staat volgens welke voor inaanmerkingneming van kinderen ten laste bij berekening van gezinsbijslagen als voorwaarde wordt gesteld, dat zij op nationaal grondgebied woonachtig zijn — Discriminatie van migrerende zelfstandigen — Ontoelaatbaarheid (EG-Verdrag, art. 52)*

1. Artikel 73 van verordening nr. 1408/71, in de bij verordening nr. 2001/83 gewijzigde en bijgewerkte versie, zoals gewijzigd bij verordening nr. 3427/89, dat bepaalt dat de werknemer of de zelfstandige op wie de wettelijke regeling van een Lid-Staat van toepassing is, voor zijn gezinsleden die op het grondgebied van een andere Lid-Staat wonen, recht heeft op de gezinsbijslagen waarin de wettelijke regeling van de eerste staat voorziet, alsof die gezinsleden op het grondgebied van deze staat woonden, moet voor de betaling van gezinsbijslagen uit hoofde van de Duitse wettelijke regeling aldus worden uitgelegd, dat het enkel betrekking heeft op zelfstandigen die beantwoorden aan de specifieke definitie die voortvloeit uit artikel 1, sub a-ii, gelezen in samenhang met bijlage I, punt I, C, sub b, bij deze verordening, dat wil zeggen op degenen die verplicht zijn zich te verzekeren of bij te dragen voor het ouderdomsrisico in een stelsel voor zelfstandigen, dan wel zich te verzekeren in het kader van de verplichte pensioenverzekering.

De ruime uitlegging die het begrip zelfstandige in de zin van de verordening geleet op de door de Gemeenschap vastgestelde doelstelling van vrij verkeer, moet krijgen, kan namelijk niet zover gaan, dat elke nuttige werking wordt ontnomen aan de bepalingen in die bijlage I, waarmee de gemeenschapswetgever, zoals hij bevoegd was te doen, heeft vastgesteld voor welke zelfstandigen het voordien

enkel voor werknemers toepasselijke artikel 73 in de toekomst zou gaan gelden.

2. Artikel 52 van het Verdrag moet aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke kinderen ten laste van een zelfstandige bij de berekening van de gezinsbijslagen slechts in aanmerking kunnen worden genomen, indien zij in de betrokken Lid-Staat woonachtig zijn.

Indien een dergelijke regeling niet kan steunen op objectieve rechtvaardigingsgronden, is zij namelijk discriminerend voor migrerende werknemers, omdat vooral hun kinderen in het buitenland woonachtig zijn.

De problemen die door de intrekking van dit woonplaatsvereiste zouden kunnen ontstaan in verband met de noodzaak om te garanderen dat de bijslagen daadwerkelijk voor het onderhoud van de kinderen worden besteed en om samenloop van bijslagen te voorkomen, moeten worden opgelost door analoge toepassing van de voorschriften die in verordening nr. 1408/71 zijn opgenomen voor zelfstandigen die onder de werkingsfeer ervan vallen.